

Sinowatz „čaka“ na predloge koroških Slovencev . . .

Ob obisku dunajskih študentov pri zveznem kanclerju Sinowatzu in predaji 11.000 podpisov proti šolskemu apartheidu, je kancler izrazil, da želi v zvezi z dvojezično trgovsko akademijo in dvojezičnimi otroškimi vrtci od osrednjih organizacij konkretne predloge. „Čudna želja“ saj so osrednje organizacije zanesle na Dunaj že tone predlogov. Ne verjamemo, da je vse to vzel Kreisky domov . . .

Sinowatz in referendum

Zvezni kancler Sinowatz je proti spremembam v manjšinskem šolstvu in upa, da se bodo pogajanja z zastopniki koroških Slovencev kmalu premaknila z mrtve točke. Kljub temu osebno mnenju pa se v zvezi z manjšinskošolskimi zahtevami noče opredeliti, ker „pred izidom referenduma nič ne moreš reči“. Tako se je namreč dobesedno izrazil v pogovoru z dunajskimi študenti.

Kaj to pomeni? Za Sinowatza, ki je kot šef zvezne vlade pristojen za manjšinsko šolstvo, je merodajen rezultat referendum. Dru-

gačna interpretacije njegove izjave ni možna.

Če bo Heimatdienst s svojo gonjo proti dvojezični šoli neuspešen, bo to Sinowatz tudi upošteval ter se odločil za ohranitev dvojezičnega šolstva.

Če pa bo Heimatdienst zbral veliko podpisov — le kaj bo Sinowatz potem rekel? Upravičeno se bojimo, da bo ravnal po stari avstrijski formuli: upoštevati moramo „željo večine“.

Je pač še vedno tako, da na Koroškem odloča KHD — in ne ta ali oni slovenski volilni glas za večinsko stranko.

Dunajski študentje obiskali kanclerja Sinowatza:

11.000 podpisov proti apartheidu v Avstriji

Obisk pri Šinigoju

V torek, 17. julija se je delegacija osrednjih organizacij koroških Slovencev, ki sta jo vodila predsednik NSKS dr. Matevž Grilc in predsednik ZSO dipl. inž. Feliks Wieser, pogovarjala s predsednikom Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije Dušanom Šinigojem, predsednikom Republiškega družbenega sveta za mednarodne odnose Markom Vrhovcem, Štefanom Cigojem, predsednikom komisije za manjšinska in izseljeniška vprašanja ter Cvetko Selšek, namestnico predsednika Republiškega komiteja za mednarodno sodelovanje.

Po razgovoru je bil sprejet skupni komunique, v katerem je rečeno: Predstavniki koroških Slovencev so sogovornike informirali o aktualnih dogodkih in o dejavnosti slovenske narodne skupnosti na Koroškem. Poudarili so, da je na Koroškem še vedno veliko odprtih vprašanj, ki trenutno zadevajo obstoj in ovirajo razvoj slovenske narodne skupnosti. V okviru teh vprašanj v zadnjem času obe osrednji organizaciji posvečata dvojezičnemu šolstvu največ pozornosti.

SR Slovenija skrbno spremlja aktualne dogodke na Koroškem. Na tej podlagi je bila v razgovoru izražena skupna

(Dalje na 6. strani)

Delegacija Kluba slovenskih študentov in študentk na Dunaju je v ponedeljek predala zveznemu kanclerju Sinowatzu več kot 11.000 podpisov proti apartheidu v Avstriji. Začetek marca je KSŠSD predstavil „Apel proti apartheidu v Avstriji“ javnosti in kljub le šibkim organizatoričnim zmožnostim je klubu v tem času s pomočjo nemškogovorečih prijateljev uspelo zbrati tolikšno število podpisov. To ponovno dokazuje, da je precej nemškogovorečih prijateljev, ki so pripravljene zoperstaviti se zahtevam KHD in FPÖ.

To je v pogovoru s klubaši priznal tudi zvezni kancler. Rekel je, da odklanja Haiderjevo populistično politiko ter da se mu zdi paradokсно, če so na Koroškem na delu še vedno predvsem manjšini sovražne sile, medtem ko je vsa ostala Avstrija Slovincem naklonjena. On osebno je proti spremembam v manjšinskem šolstvu, ker sedanja ureditev najmanj obremenjuje sožitje na dvojezičnem ozemlju. Vprašanju, kako bo zvezna vlada reagirala na referendum KHD pa se je izognil: ta stvar je podobna Androschëvemu dav-

čnemu aktu, je povedal. Dokler Androsch ni obsojen ali opravičen, ni možno nič reči, dokler pa rezultat referendumu ni znan pa tudi nič ne more povedati. Treba je počakati na deželnozborske volitve, potem pa se bo marsikaj razjasnilo, meni Sinowatz. V bistvu je torej za sedanjo šolsko ureditev, ampak narodnostna politika je pač zelo „težavna stvar“ (Sinowatz).

KSŠSD bo kopije podpisov predal tudi koroškemu deželni zboru, akcija pa bi se naj po možnosti nadaljevala še do septembra.

Zadnji petek so uredniki in sodelavci Našega tednika obiskali redakcijo mariborskega dnevnika „Večer“. NSKS je zastopal tajnik Franc Wedenig. Uredništvi sta se zmenili za konkretne oblike sodelovanja med obema časopisoma. Med drugim bodo lahko bralci Našega tednika prebirali vsake štirinajst dni kulturno-politično pismo iz Slovenije.

Kjer je nekoč obratovala Miklavčičeva betonarna v Št. Jakobu v Rožu, stoji sedaj novi in vzgledno urejeni „Zadruga-market“ šentjakobske kmečkogospodarske zadruga. Poslopje se skladno ujema s sliko vasi in okolice, in kar je najbolj važno — novi združni market krepi gospodarsko moč kraja in daje delo domačinom.

Številni obiskovalci so si ogledali nove trgovinske prostore.

Šentjakob:

Zadruga ima novo trgovino

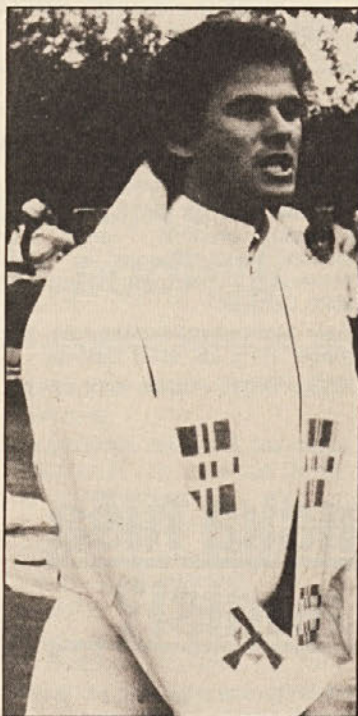
V soboto, 14. julija, so šentjakobski združniki slovesno odprli novi market in ga predali njegovemu namenu. Veliko domačinov in častnih gostov, med njimi župan Gressl, predsednik NSKS dr. Matevž Grilc, predsednik ZSO dipl. inž. Feliks Wieser, konzul SFRJ v Celovcu Zoran Marković, predstavnik gospodarske zbornice Slovenije Črčej in predstavnik Ljubljanske banke Golc ter zastopniki južnokoroških zadrug so se udeležili otvoritve.

Domači združniki so tako kot gradnjo marketa tudi njegovo otvoritev odlično izvedli.

Igrala je godba na pihala tovarne Veriga iz Lesc, domači pevski zbor „Rož“, tokrat pod vodstvom Karla Krautzerja pa je slovesnost olepšal z izbranim petjem.

Slavnostni govor je imel predsednik nadzornega odbora zadruga Mihej Antonič. Dejal je: „Ko otvarjamo danes nove prostore šentjakobske zadruga, ta dogodek glede njegove pomembnosti za zgornje-rožansko področje in prebivalstvo lahko primerjamo z ustanovitvijo Kmečke gospodarske zadruga Št. Jakob v Rožu 22. novembra 1948 leta.“ Nadalje je dejal, da ima naša narodna skupnost smisel za gospodarske potrebe in zadeve. Gospodarska dejavnost pa zahteva vedno nove ideje, veliko podjetnosti in doslednosti. Če naj obdrži zadruga svoje mesto v gospodarskem življenju tega kraja, je potrebno razširiti blagovno ponudbo in urediti ustrezen market.

Šentjakobska zadruga je bila ustanovljena leta 1948 in je imela svoj sedež doslej sicer v središču vasi, a na dokaj neprimernem kraju. Vrhu tega so

Mag. Marjan Schuster je blagoslovil novo trgovino.

bili dosedanji prostori premajhni, nesodobni in niso dopuščali večjih podvigov. Zato so se domači združniki odločili, da na mestu nekdanje betonarne postavijo sodobno in vsem potrebam časa odgovarjajočo zadruga. Čeprav so se do sklepa dokopali po dolgih in temeljnih razgovorih, je optimizem združnikov z gradnjo vred rasel: „z napredovanjem preurejevanja je rasel tudi naš optimizem“ in so se združniki iz dneva v dan bolj zavedali, da je bil korak pravilen, kot je dejal predsednik upravnega odbora Lojzi Baumgartner: „Prepričani smo, da nam je ekonomski razvoj zagotovljen!“

Da javnost ceni gospodarsko iniciativo domače zadruga,

Slavnostni govor je imel predsednik NO M. Antonič.

ge, je izpričal župan Gressl, ki je dejal, da so združniki z resnim trudom in vzglednim skupnim delom ustvarili market, ki bo poživil gospodarstvo v občini, obenem pa poslopje olepšuje sliko vasi. Župan je zadrugi čestital in ji želel vso srečo.

Predsednik Zveze slovenskih zadrug Fridl Kapun pa je uvodoma dejal, da je to že peta otvoritev novih združnih prostorov in je ugotovil, da imajo „naše zadruga izredno močan gospodarski napredek. To je razveseljivo, še bolj pa me veseli, da je koroški Slovenec spoznal, da bomo narodno preživeli le, če bo vzporedna k politiki tudi močna gospodarska krepitev.“

Novi „Zadruga-market“ je

blagoslovil kaplan Marjan Schuster, navrh pa so si navzoči ogledali nove prostore in se lahko prepričali, da je market dobro založen. Novo moštvo, ki ga vodi Milan Kropivnik, pa je porok, da si bo „Zadruga-market“ v najkrajšem času pridobil mnogo poslovnih prijateljev. Kupci in obiskovalci pa imajo tudi možnost ogleda kmetijskih strojev in raznih pripomočkov.

Poglejmo še kratko v zgodovino šentjakobske zadruga: 22. novembra 1948 so se v Narodnem domu zbrali na pobudo Tevžija Omota šentjakobski kmetje in ustanovili Kmečko gospodarsko zadruga. Ob ustanovitvi je zadruga štela 14 članov s 67 deleži. Predsednik upravnega odbora je postal Janez Miklavčič, p. d. Orlič v Gorinčičah, njegov namestnik pa Jozi Sticker, p. d. Štikar v Št. Petru. Odborniki so bili Joško Serajnik v Svatnah, Franc Janach, Strovca na Reki, Matevž Nagele, Kovar v Št. Jakobu in Franc Mečina, Mečina v Veliki vasi. V nadzornem odboru pa so bili: Jože Miklavčič, Ščedemnik v Št. Janžu, Franc Keuschnig, Mlinarič v Breznici, Janko Čuden na Bistrici, Vincenc Kunčič, Stantač v Dravljah in Peter Knafel, Fišetr v Veliki vasi. Poslovodja je postal, to lahko razberemo iz zapisnika, Tevžej Omota. 25. 11. 1948 je okrajno sodišče v Rožku potrdilo ustanovitveno listino.

Kraj, ki se ponaša z najstarejšo podeželsko zadruga v Avstriji, je sedaj dobil nov gospodarski center — Zadruga market. Temelje so položili združniki sami, in sicer s trdim in načrtnim delom.

Franc Wakounig

Kostanje: Drabosnjakov dom

popravljajo

V tem in minulem tednu se je na Drabosnjakovem domu v Kostanjah nad Vrbo zbralo devet mladincev iz Amerike, Avstrije, Belgije, Madžarske, Nizozemske, Poljske in Španije, da bi adaptirali domačijo za kulturne dejavnosti. Vsi so člani organizacije IFD (SERVICE CIVIL INTERNATIONAL/INTERNACIONALE FREIWILLIGENDIENSTE), ki po vsem svetu pomaga s takoimenovanimi „workcamps“. Lani so delali pri Peršmanu blizu Železne Kaple, letos pa so si izbrali dom na Kostanjah.

Drabosnjakovo društvo ima namen, popraviti domačijo pesnika Andreja Šusterja-Drabosnjaka in jo voditi kot muzej z dvorano in klubskimi prostori. Skedenj naj bi ostal, kakršen je, ker bi bil tako najbolj primeren za pasijon, ki ga društvo po desetletjih premora spet uprizarja.

Rezultati dela so že vidni, ker mladinci pridno primejo za

orodje. Z vneto pomagajo Slovincem in se ob bivanju pri njih zanimajo za njihov položaj in njihove probleme. Zastopniki slovenskih organizacij so jih informirali predvsem o šolskem vprašanju in tudi o zgodovini koroških Slovencev. Posebno zanimanje za koroške prijatelje sta pokazala Katalonec iz Španije, ki je sam pripadnik narodne skupnosti in Američanka, ki se že leta

ukvarja z manjšinami po svetu.

Člani IFD na ta način ne akcentuirajo le svoje pripravlje-

nosti in volje k spravi in sporazumu med narodi, temveč postavijo znake prijateljstva, ki so trajni.

Hildegard Uhl, voditeljica mladincev na Drabosnjakovem domu: „Nočemo postavljati v svet novih iniciativ, temveč hočemo pomagati z našimi workcamps že obstoječim političnim skupinam, ki se branijo proti socialnemu, ekonomskemu in političnemu zapostavljanju. Naša pomoč je akt solidarnosti, ki naj dokumentira, da imajo Slovenci povsod prijatelje.“

Pomagati pa hočemo še posebno v krajih, kjer je asimilacija že zelo napredovala, kot v Kostanjah.“

Arno, magister sociologije iz Linza, član IFD: „V Kostanjah sem spoznal, kako površno in neinformativno avstrijski mediji poročajo o koroških Slovencih. Imel sem čisto spaheno sliko o Slovencih, o realnem življenju narodne skupine sploh nisem imel pojma, zdaj dobivam polagoma v pogovorih, na prireditvah in v predavanjih bolj stvarne vtise.“

Pri delu na Kostanjah in po dvojezičnem Koroškem sem videl, da slovenski jezik in z njim narodna skupnost, koroški Slovenci, živita.

Z našim delom se hočemo solidarizirati s Slovenci in pokazati, da imajo prijatelje ne samo v Jugoslaviji, temveč tudi doma, hočem reči, da niso izolirani.

Naši člani bodo problematiko koroških Slovencev nesli v svet in ljudi informirali o položaju koroških Slovencev, saj je Drabosnjakov dom deležen mednarodne podpore.“

Janez Lesjak, predsednik Drabosnjakovega društva na Kostanjah, je eden najbolj agilnih Drabosnjakov in z veliko vneto in trudom pomaga pri adaptaciji doma. IDF se je po dogovorih s predsednikom pred meseci odločil, da bo letos poslal skupino na Kostanje. Na sliki vidite Janeza Lesjaka s skupino IFD.

Spominski pohod po poteh Domnove čete

Ob dnevu vstaje slovenskega naroda sta Zveza koroških partizanov, SPD Edinost, ZSO in ZSM priredili 5. spominski pohod na Komelj. Prireditve je bila letos posvečena 40. obletnici padle Domnove čete in 40. obletnici pohoda partizanskih edinic čez Dravo na Svinško planino.

Udeleženci iz Jugoslavije in Koroške so se zbrali ob 9. uri pri Apovniku in so se nato podali na 7 km dolgo pot

do spomenika pri Cimpercju. Med potjo so pohodniki obujali spomine na težke čase narodnoosvobodilne borbe

in se spominjali vseh tistih, ki so trpeli in žrtvovali življenje za svobodo. Predvsem mlajši rod se naj bi bolje seznanil s slavno preteklostjo. Ob 13. uri so pohodniki dospeli pri spomeniku. Sledila je spominska svečanost, kjer je spregovoril za Zvezo koroških partizanov Lipej Kolenik ter Feliks Wieser za ZSO. V imenu mestne občine Pliberk je spregovoril podžupan Fric Kumer, v imenu občine Globasnica pa Janez Hudl. Govorniki so se izrekli proti nemškemu nacionalizmu, ki je terjal med vojno toliko slovenskih življenj in ki je danes na žalost na

Koroškem še vedno globoko zasidran. Skupine kot Heimattienst in FPÖ zgodovine še vedno niso prebolele in z vso vneto zasledujejo svoje cilje. Jasen dokaz je zadnja zahteva po ločevanju šol, ki naj bi getoizirala koroške Slovence. Prireditve so zakročili MPZ Edinost, pihalni orkester Šmihel ter harmonikaši iz Slovenije. Po svečanosti je sledil partizanski miting. Spominske svečanosti sta se udeležila za Narodni svet koroških Slovencev podpredsednica Valentina Kušej ter član predsedstva dipl. trg. Janko Urank.

S. K.

Obisk pri Šinigoju

(Nadaljevanje s 1. strani)

zaskrbljenost matične domovine in predstavnikov slovenske narodne skupnosti na Koroškem glede nadaljnega razvoja dvojezičnega šolstva.

V nadaljevanju so spregovorili tudi o sodelovanju SR Slovenije s slovensko narodno skupnostjo z vidika uresničevanja politike enotnega slovenskega kulturnega prostora. V tem okviru se poleg kulturne dejavnosti in sodelovanja razvijajo tudi vse druge dejavnosti, ki prispevajo k ohranjanju, afirmaciji in krepitvi polo-

žaja slovenske narodne skupnosti.

Beseda je tekla še o gospodarskem sodelovanju, kjer imajo mešana podjetja na Koroškem pomembno vlogo pri pospeševanju gospodarskih vezi SR Slovenije z republiko Avstrijo.

V delegaciji so še bili: za NSKS: podpredsednik Ignac Domej, član predsedstva in predsednik KEL Karel Smolle in član predsedstva dipl. trg. Janko Urank. Za ZSO pa predsednik Zveze koroških partizanov Janez Wutte, tajnik dr. Marjan Sturm in sodelavec SZI Teodor Domej.

Libuče: žalostni novice

Pred nedavnim je neusmiljena smrt obiskala Libuče in kar dvakrat potrkala na vrata: sprva pri Hancmanu, kjer se je moral 69-letni Johann Buchhas za vedno posloviti od tega sveta. Zadnji petek zvečer pa je kruta usoda doletela Kanaufovo družino: družinski oče in hišni gospodar Anton Ebner se je s svojim traktorjem na vožnji domov smrtno ponesrečil.

Rajni Buchhas sicer ni bil rojen Libučan, temveč se je pred 8 leti priženil iz štajerskega mesta Mürzzuschlag na Hancmanov dom. Kljub temu se je znal v libuško življenje dobro vključiti, morda bolj kot kak „stari“ libuški vaščan. Predvsem je vzljubil slovensko petje oz. domači pevski zbor „Kralj Matjaž“, ki mu je na njegovo izrecno željno zapel pri odprtem grobu in v cerkvi.

V slovo pa so Matjaževci zadnjo nedeljo zapeli tudi Kanaufovemu Toneju: saj sta Kanaufova sinova Hanzej in Reinhold zavzeta člana libuškega zbora in tudi rajni Tonej, ki je bil star šele 50 let, je

bil velik prijatelj libuških pevcev. Toneja smo vrhu tega poznali kot pridnega delavca, ki je poleg svoje službe pri Glawarju delal še na domači kmetiji. Pa še nekaj: Tonejeva smrt je morala Kanaufove še posebno močno prizadeti zato, ker je ta družina ravno pred 20 leti zgubila starejšega sina Franca, ki se je na dan šentjurškega žeganja, kot Tonej, smrtno ponesrečil.

Naj na tem mestu izrečemo vsem prizadetim naše iskreno sožalje. Johannu Buchhausu in Kanaufovemu Toneju pa želimo, da bi se mirno spočil pod libuško zemljo.

Čestitamo

Marjeta Sitter z Obirskega, praznuje te dni svojo 75. letnico. Iskreno čestitamo!

Prav tako praznuje svojo 75. letnico Leni Ottowitz iz Podgorij. Iskreno čestitamo!

Julijana Langenfuß iz Kotmare vasi je te dni praznovala svoj 75. rojstni dan. K temu visokemu življenjskemu jubileju iskreno čestitamo!

Margareti Mochar iz Srej pri Škocijanu iskreno čestitamo k 72. rojstnemu dnevu!

Dolgoletnemu bralcu Našega tednika, gospodu Ulrichu Dobniku, Hermanovemu očetu iz Prible vasi izrekamo k 77. rojstnemu dnevu naše iskrene čestitke!

Marija Gojer iz Lovank praznuje svoj 70. rojstni dan. Iskreno čestitamo!

Te dni je praznovala Nani Hribernik z Mač svojo 50. letnico. Zvesti cerkveni pevki želimo vse najboljše!

MARKTGEMEINDEAMT ROSEGG
9232 ROSEGG

Rosegg, am 3. Juli 1984

Postgebühren bar bezahlt!

AN EINEN HAUSHALT!

Werte Gemeindebürgerinnen!

Werte Gemeindebürger!

Die Marktgemeinde Rosegg beabsichtigt, aus Anlaß des 60-jährigen Priesterjubiläums unseres Herrn Pfarrers, Hochwürden Nikolaus Markt, den Jubilar am

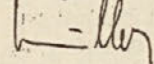
SONNTAG, dem 8. Juli 1984

in besonders feierlicher Form zu ehren.

Nach dem Festgottesdienst, welcher um 9.30 Uhr in der Pfarrkirche Rosegg stattfindet, soll um ca. 10.45 Uhr im bzw. vor dem Gemeindeamt (im Gemeindeamt Festsitzung des Gemeinderates und vor dem Gemeindeamt Ehrung durch Institutionen und Vereine) die Ehrung unseres Hochwürden erfolgen.

Die Bevölkerung wird zu diesen Feierlichkeiten recht herzlich eingeladen.

Der Bürgermeister

PS.: Aus aktuellem Anlaß wird die Gemeindezeitung (Rosegger-Informationen) erst nach dem 20. Juli erscheinen. Wir bitten um Verständnis.

WICHTIG! WICHTIG! WICHTIG! WICHTIG!

ZUSÄTZLICHE MÜLLABFUHR!

Wie bereits in den vergangenen Jahren, werden auch heuer wieder zwischen den geregelten Abfuhrterminen der Firma Edelhöf, weitere Abfuhr durch die Gemeinde erfolgen. Diese Abfuhr sind kostenlos und werden im Jahre 1984 an folgenden Tagen durchgeführt werden:

MONTAG, dem 9. Juli 1984

MONTAG, dem 23. Juli 1984

Ta letak je občina Rožek pred nedavnim poslala svojim občanom. Kaj ima rožeški biserni jubilej duhovnika opraviti z odvažanjem smeti? Malo več pietete bi res bilo na mestu. Tako ti pa na en sam list stlačijo duhovnika-jubilanta, občinski časopis in odvažanje smeti. Morda je pa zadnji odstavek mišljen tako, da bojo občani vedeli, kam položiti takšen letak...

Pretekli četrtek so dijaki prvega razreda Slovenske gimnazije kot zaključek šolskega leta v avli zaigrali daljšo igro, ki jo je z njimi naštudiral profesor Janko Zerzer. Vsebinska igra je bila precej zahtevna, dijaki pa so jo mojstrsko podali. Le publika se navzlic originalnosti igralcev ni mogla zadržati smeha.

Radiše: Cirilovo in Metodovo kresovanje

V soboto, dne 7. julija, so radiški društveniki pripravili kresovanje v spomin na Cirila in Metoda.

Ciril (Konstantin) in Metod sta delovala med Slovani v 9. stoletju. Cerkvene obrede sta vodila v slovanskem jeziku, zato sta morala celo na zagovor k papežu v Rim. Zložila sta tudi novo pisavo, tako imenovano glagolico, ki je omogočila prevajanje latinskih tekstov v slovanski jezik. Pozneje so učenci Cirila in Metoda na podlagi glagolice sestavili bolj pregledno abecedo — cirilico, ki jo v nekaterih državah še danes uporabljajo. Po zaslugi teh

dveh „slovanskih apostolov“, kakor ju danes mnogokrat imenujemo, se je šele začela razvijati slovanska književnost, ki je nedvomno vplivala tudi na poznejši razvoj slovenskega jezika.

Tokrat so Radišani k sodelovanju povabili kotmirške pevce, ki so olepšali to prireditvev. Toni iz Ljubljane pa je skrbel za dobro pečeno jedi na žaru. Kljub hladnemu vremenu so ljudje pozno v noč „stražili“ ogenj, preden so se umaknili v privatne hiše, kjer so menda praznovali do jutranjih ur.

F. W.

Kulturni večer „Danice“

SPD „Danica“ sodi med tista društva, ki poleti ne dopustujejo, ampak imajo dejansko glavno sezono. Vsako leto pripravi društvo vrsto kulturnih večerov za domačine in goste. Namen je, gostom prikazati pravo sliko kraja, kjer so. Te prave slike turistični prospekti in pa bleščeča reklama ne kažejo, prav tako pa tudi ne zvrst folklorističnega preganjanja dolgočasja in ponudbe vrste originalnih koroških večerov in sproščene družabnosti.

V torek, 12. julija, je bil v kulturnem domu Danice kulturni večer, ki so ga oblikovale skupine Danice: mešani zbor, mladinski zbor, tercet, trio Korotan in pove-

zovalci. Uvodoma je Stanko Wakounig, predsednik Danice, vse navzoče pozdravil in povedal nekaj o naši kulturi ter o deželi, v kateri živimo. Nato so omenjene skupine nudile obiskovalcem vpogled v raznolikost kulturne dediščine in stalnega ustvarjanja slovenske narodne skupnosti na Koroškem in izpričale delovanje društva. Dr. Mirko Wakounig pa je vmes vpletel globoke misli o jeziku, o identiteti in samobitnosti ter o naših prizadevanjih za ohranitev tega. Te misli so naredile na navzoče globok vtis in gost iz Alzaške, član tamkajšnje nemške narodne skupnosti, je dejal, da ga je to močno prevzelo.

Neljuba pomota

V zadnji številki se nam je v poročilu o občnem zboru Zveze slovenskih zadrug pripetila neljuba pomota s tem, da nismo objavili zadnjega odstavka članka, ki ga je napisal „job“. Zato ga posredujemo svojim bralcem naknadno, hkrati pa jih prosimo, da nam tega preveč ne zamerijo.

Predsednik nadzornega odbora Zveze Mihi Antonič je v svojem poročilu orisal delovanje nadzornega odbora in sodelovanja z upravnim odborom. Nadzorni odbor ni imel vzrokov za

posebne ukrepe. Predsednik Mihi Antonič se je vsem odbornikom, poslovojem in nameščencem zahvalil za delovanje in občnemu zboru predlagal, da se računski zaključek za leto 1983 odobri in da se obema odboroma podeli razrešnica, kar je občni zbor vzel prav tako soglasno na znanje kot poročilo o izvedeni reviziji za leto 1983 po ARZ na Dunaju.

V pozdravnih govorih so gostje izrazili veselje nad dobrim uspehom Zveze in Zvezi zaželeli nadaljnje dobre uspehe in ponudili tudi v naprej svojo pomoč in podporo.

Kulturni večer, ki ni žel samo odobravanja

Slovensko prosvetno društvo „Bilka“ iz Bilčovsa je preteklo soboto vabilo domačine in tudi turiste na kulturni večer, kjer so se društveniki potrudili, da bi prikazali ne le pevsko, ampak tudi literarno kulturo koroških Slovencev.

Pozdrav, povezava in tudi nastopi domačih zborov so bili docela dvojezični, žal pa niti besedice ni bilo slišati, da imajo koroški Slovenci morda tudi kakšne probleme. Peli so slovensko, peli so nemško, in nastal je, kot je to pri takih prireditvah že normalno, vtis, da je pač tako vse v najboljšem redu. To se pravi, vsaj do nastopa kantavtorice Micke Miškulnik, ki je menda napra-

mišljenjem hujša kot Lech Walensa.

Toda dovolj tega: zdi se mi, da je treba dati mladini šanso in ji pustiti svoje mnenje: in to povsod. Upam le, da se v Bilčovsu zdaj ne bo zgodilo, da bodo „visoki že preplašeni funkcionarji“ cenzurirali pred nastopi vse pesmi ali prepovedali pesmi, v kateri pač pove neki mladi človek, kar sam občuti.

S tremi pesmimi se je predstavil otroški zbor.

vila „škandal“, ko je s svojo dvojezično pesmijo „Hanzi“, opozorila na koroško realnost. Namreč v tem smislu, kako se godi slovenskemu otroku v šoli in kako pač iz Hanzija postane Hansi. Koroška realnost: slovenski otrok pride v šolo, je zaradi svojega materinega jezika zasmehovan. V glavni šoli že zna perfektno nemško, nato pristopi k organizaciji, ki se posebno zavzema za pravice nemških Korošcev.

Čudno pa je to: najbolj zgržali so se domačini — seveda iz obzirnosti do drugih —, ne pa turisti ali pa nemškogovoreči domačini. Seveda z izjemami, kot je to dokazal primer, ko je nemškogovoreči domačin izrazil mnenje, da bi bilo treba v naši „demokraciji“ poslati take ljudi na Poljsko. Nadalje je tisti izrazil svoj „prastrah“, da bo Micka Miškulnik najkasneje v petih letih s svojim revolucionarnim

Domači mešani pevski zbor pod vodstvom Urha Kassla je zapel slovenske in nemške pesem, prav tako moški zbor, ki ga vodi mag. Mirko Lausegger. Močnega aplavza se je razveselil tudi domači pevski zbor pod vodstvom Micke Miškulnik, ki je v času zadnjega leta imel že pri več nastopih lep uspeh.

Spored sta v novi obliki povezovala Kristijana Krušic in Rupert Gasser. Poleg nastopajočih zborov sta predstavila dela štirih domačih pesnikov in sicer Valentina Polanška, Milke Hartmanove, Andreja Kokota in Gustava Januša.

Posebno so domačini bili veseli, da je ta večer obiskal tudi znani dunajski pisatelj Peter Paul Wiplinger.

Kulturnemu delu večera je sledil zabavni del. Za ples je do jutranjih ur igral znani ansambel „Modrina“ iz Kranja.

Heidi Stingler

Ivica Stern: „Če bi dvojezično šolstvo hoteli uničiti, bi naše ljudi spravili tudi na cesto.“

Kristijana Grilc: „Zdi se mi, da KKZ in SPZ le tekmujeta, kdo bo pripravil več prireditev, pod tem pa trpi kakovost.“

Kontakt do nemške mladine ...

Ivica Stern: Živim v Stari vasi. Spoznala sem, da Slovenci težko pridemo v stik z nemško mladino. Večkrat smo povabili na kakšen družaben večer tudi nemško mladino. Na žalost so se le redki odzvali povabilu. Kljub temu pa se moramo danes odpreti nemškimi sodeželanom.

Dorica Lepuschitz: Krivi smo tudi sami. Spomnimo se samo zadnjega mladinskega dneva. Čeprav bi naj bil to dan pogovora med nemško in slovensko mladino, so tako nemškogovoreči kot tudi slovenski mladinci ustvarili svoje skupine. Zdi se mi, da se včasih bojimo govoriti z mladino druge narodne skupnosti. Saj to niso gobavci, katerih se bi ne smeli dotakniti! Mogoče bi bilo celo primerno, da bi pri naslednjem mladinskem dnevu „prisilili“ nemškogovorečo in slovensko mladino v iste skupine.

Franc Kumer: Že dalj časa sodelujem pri klubu KDZ-Blato. Spoznal sem, da lahko pridobimo mladino. Izbrati pa moramo pravo pot. V klubu smo se zavedali, da s političnimi predavanji, npr. o koroških Slovencih, vsaj ob začetku nikogar ne boš pridobil. Skušali smo ustvariti prijetno družbo v naše mladine, kar je nam tudi uspelo. Danes na Blatu iz ust nemškogovoreče mladine ne slišimo več žaljivih besed o Slovencih.

Ivica Stern: Moram Ti pritruditi. Tudi jaz mislim, da lahko le z osebnimi kontakti odpravimo predsodke do druge narodne skupnosti. Škoda, da danes še vedno nekateri funkcionarji le govorijo in pojmujejo kulturne nastope kot delo za narodno manjšino. Mnogokrat je pogovor v gostilni z nemškogovorečim mladincem dosti važnejši kot najbolj pametne besede naših narodnih voditeljev. Kristijana Grilc: Naši voditelji se že leta pogovarjajo z vlado.

Uspehov pa skorajda ni. Bolje bi bilo, da bi sedli med ljudi in z njimi govorili. Danes je tako, da pridejo na slovenska predavanja in prireditve samo tisti nemškogovoreči, ki imajo dobre prijatelje med Slovenci. To se pravi, da bi mnogokrat slovenski politiki sploh ne imeli dostopa do nemškogovorečih sodeželanov, če bi podeželani ne navezali omenjenih stikov. Geslo za našo politiko se bi moralo glasiti: „Iz centrale nazaj na podeželje!“

Franc Kumer: Seveda pa so tudi prireditve važne, npr. prireditve pod geslom „Dober večer sosed“ so izredno dobra zamisel. Tja pride tudi nemška mladina, ker sodelujejo tudi nemške skupine. Njih narodni sovrstniki jih pa ne morejo obsojati, češ da so bili na izrecno slovenski prireditvi. Nemškogovoreči sodeželani pa pridejo v stik z našo kulturo in jo začnejo ceniti.

Politika in narodna zavest

Dorica Lepuschitz: Zakaj tako težko pridemo v stik z nemško mladino? Mislim, da je to tudi vprašanje narodne zavesti. Kdo pa je danes še tako zaveden, da se loti v nemški družbi diskusije o manjšinskem vprašanju? Čeprav vsak to diskusijo pričakuje, se je tako Nemci kot Slovenci izogibamo. Tu mladini nekaj manjka.

Kristijana Grilc: Seveda pri manjkuje mladini narodne zavesti. Krivdo vidim predvsem v tem, da mladinske organizacije spijo in ne pripravljajo svojih članov za narodno delo. Krivda leži tudi pri osrednjih organizacijah. Sama že nekaj let delujem pri KDZ. Mislim da mladinske organizacije ne dobijo zadostne moralčne in predvsem strokovne podpore od osrednjih organizacij. Mladinske organizacije pač potrebujejo mentorja, ki da-

Dostikrat slišimo očitek, da slovenske osrednje politične in kulturne organizacije ne upoštevajo v zadostni meri mnenja in misli pripadnikov slovenske narodne skupnosti. Prepričani smo, da moramo kontakt do naših ljudi izboljšati in da morajo predvsem koroški Slovenci, ki živijo na podeželju, odločiti o pravilnosti naše politike.

Tokrat smo dali besedo mladini. V diskusiji smo slišali razna zanimiva mnenja, ki jih bodo morale organizacije upoštevati.

Iz sproščnih ust...

Iz sproščenih ust – s to novo rubriko hočemo spodbuditi izražanje mnenj in pogledov na vprašanja naših narodne skupnosti. Najprej smo potrkali pri mladini, kateri sta se pogovarjala Rihard Grilc in Rudi Vouk.

je mladini navodila. Nekoliko nas pustijo organizacije na cedilu.

Ivica Stern: Mladina danes ni dovolj spolitizirana, to velja tudi za nemško mladino. Depolitizirana mladina pa ne more oceniti politične situacije. Takšni mladinci pa postanejo marionete. Organizacija, ki jih najprej nagovori, jih bo tudi zajela. Ker pa imajo nemške organizacije dosti močnejšo propagandno mašinerijo, jih večinoma te zajamejo. Podobne marionete so imeli tudi nacisti med in pred drugo svetovno vojno. De-

politizirana mladina nam pa vsekakor škoduje. Mora biti naša naloga, da jo v pogovoru spet „politiziramo“.

Zavedati se tudi moramo, da je bila slovenska mladina vedno tedaj politično zainteresirana, če smo delovali v obliki političnih akcij. Danes se ljudje zanesejo na narodne voditelje, ki naj bi v pogovorih z avstrijsko vlado rešili manjšinsko vprašanje, sami pa niso zadosti motivirani, da bi aktivno sooblikovali manjšinsko politiko. Mislim pa, da se situacija lah-

Mladinci so še najbolj pristni. Ne govorijo v floskulah, kot jih radi uporabljajo številni „slavni“ govorniki. Tudi ne govorijo z nagobčnikom; govorijo, kar mislijo, in to je osnova za zdravo in odprto diskusijo.

Ivica Stern, delavka pri IPH, Dorica Lepuschitz, nova tajnica Katoliške mladine, Kristijana Grilc, dijakinja Slovenske gimnazije in Franc Kumer, kmet na Blatu, so v pogovoru z NT diskutirali o raznih perečih vprašanjih.

Franc Kumer: „Ni potrebno, da osrednji organizaciji z ideološkimi diskusijami zastupljata slovensko mladino, tako, da se ta že razdvaja na dva tabora.“

Dorica Lepuschitz: „Mogoče bi morali slovensko in nemškogovorečo mladino „prisiliti“, da bo diskutirala v isti skupini.“

mladino, tako, da se tudi ta že razdvaja na dva tabora. Včasih se celo zgodi, da mladinec ne pride na slovensko prireditev, ker jo prireja „nasprotna“ slovenska organizacija. Je to tista akcijska enotnost, ki jo nekateri tako propagirajo?

Škof — duhovni pastir vseh Korošcev?

zaciji, pri Katoliški mladini. Že nekaj let se pomuja, da bi napravila cerkveno življenje za mladino zanimivejše. Začela je z „alternativnimi“ molitvami, s petjem in z meditacijo. Potuje v Taizé, nekateri so menda bili tudi že v Medjugorju. Vse lepo in prav. Sprva je to bilo iskanje novih oblik, tudi majhen znak protesta proti uradni Cerkvi z njenimi dogmami. Medtem pa je nekaterim uspelo, tudi to gibanje do zadnjega zorganizarati in krčevito se skuša, vse to prodati kot nekaj novega, alternativnega. Le da je morda vse to postalo že prealternativno, če na primer dobi molitev značaj napoli javne spovedi!

Letošnji mladinski dan bi naj bil znak za bodočnost, bil je dvojezičen. Pustimo zdaj našega škofa ob strani, dosti diskusij je že bilo o tem. Raje se lotimo gesla mladinskega dneva: obe narodni skupnosti bi se naj zblížali, kar zelo pozdravljamo. Težava je ta, da se o tem le filozofira, oprijemljivega, konkretnega, pa ni veliko. Kot je sploh narodnostna „politika“ že dolga leta šibka točka KM. Tudi tarša mladina nagovarja vse manj mladincev. Vprašam se, kaj? Najbrž se preveč filozofira ...

Dorica Lepuschitz: Precej kritičnih besed sem že slišala na račun tako imenovane „taizejske mode“ v katoliški cerkvi. Sama zagovarjam te meditacije in filozofske diskusije. Ne zagovarjam pa mnenje škofa, ki pravi, da naj slovenski duhovniki ne „politizirajo“. Prepričana sem, da se morajo vsaj slovenski duhovniki zavzeti za slovenski jezik v cerkvi. Drugače bomo kaj kmalu v cerkvah slišali le še nemške besede. Sicer pa bi moral biti boj za enakopravnost tudi naloga katoliške cerkve, če

že hoče delovati po Kristusovih navodilih.

Ivica Stern: Meditacije so sicer dobre, danes pa jih je vsekakor preveč. Vsi se zavedamo, da lahko cerkev močno vpliva na razvoj slovenske narodne skupnosti. Mislim, da škof igra dvojno igro. Najprej se uči slovenščine in nam zatrjuje, da bo deloval za obe narodni skupnosti, zdaj sem pa slišala, da hoče nekatere slovenske duhovnike poslati v popolnoma nemške kraje. Če bo to storil, ne more več zatrjevati, da je škof nas vseh! (Dalje na 14. strani)

V zadnjem času se dosti govori, da naše mladinske organizacije vse po vrsti tavajo v ulici in ne vejo prav, kam bi se obrnile. Če toliko ljudi govori, bo pa že nekaj resnice za tem. Potem pa se lahko resamo, kaj le je z našo mladino? Po navdi se je zbudila vsa mlada, če je Slovencem trda predla. No, zdaj nam res prede, mlado trda; kot se čuje, pa naša mladina kljub temu bolj ali manj sladko dremucka.

Kaj le iz našo mlano?

čveknil — kot je to že zdaj praksa pri večini mladinskih sestankov. Doživel sem že dosti diskusij z drugimi mladinskimi organizacijami: o našem manjšinskem vprašanju smo že znali kaj povedati, če pa je šlo za kaj drugega, pa se je kar hudo pokidalo. Tretja napaka: včasih je celo v govorjenju kahadeja malo nekaj resnice; odprti smo sicer na vse strani, še vedno pa se premalo pomujamo, da bi navezali trajne stike z nemškogovorečimi organizacijami. Malo za-

Pojemo, malo pokramljamo, po enem letu pa vse zaspi. Ravno zdaj smo navezani na naše nemškogovoreče prijatelje, kot še nikoli prej! Zakaj pa še zmeraj najraje gledamo naš lastni popek? Četrta napaka: ideje so tu, nihče pa jih ne uredniči. Ali se ne upamo? Ne verjamem. Najbrž smo le preleni. Vendar, pustimo napake. Mnogo je dobrega, mnogo tudi slabega, jaz pa nisem učitelj, ki popravlja diktat. Začnimo od spredaj, pri najbrž največji mladinski organi-

vati z njimi oz. vsaj radi tega ne delajo. Hmja, kaj boš, škoda je. Ravno zdaj bi bilo toliko priložnosti za delo, ko pa gre za naše šolstvo! Kaj takega zamuditi, res ne govori za KDZ. Vem, vem, oder, lutke in kabaret mlajše pridno igrajo in odbor ima vsaj svoje seje. Vprašam se le, od kod se bo v dveh letih vzel odbor, ko pa politični odsek ne deluje. Naja, v zadnjem Informativnem listu KDZ so obljubili, da se bojo jeseni s polno paro zagnali v delo. Če je bila vsa doslejšnja samokritika resno mišljena, jim lahko verjamemo, vsaj upam tako.

Ostanimo še pri dijakih. Na Slovenski gimnaziji se je res nekaj spremenilo: Dijaški glas je očitno dokončno vstal od mrtvih, Kontaktna leča pa bo morda tudi preživela, čeprav je postala malo manjša. No, vi-diš, tudi nekaj pozitivnega se da povedati!

Mučno bi bilo, sedaj obdelati tudi še študentske klube in še to ali ono organizacijo. Morda kdaj drugič o njih. Če sem se kje zlagal, mi, prosim, povejte, da ne bo kdo užaljen, pa tudi upam. Včasih si pač kaj mislim ...

Rudi Vouk

„Tudi. Da bo knjiga bolj pestra.“

„Kdo vas je pa portretiral?“

„Naš profesor risanja in umetnosti.“

„Poznam ga. Dober slikar je, umetnik.“

Medtem so sedli. Študent je ob plašču snel tudi klobo in skupaj s profesorjem oboje odložil na obešalnik. Rokopise in slike je izročil ravnatelju, ki je z zanimanjem prelistaval šop papirjev, tu in tam kaj prebral, predvsem pa se zaziral v lepe mlade obraze, ki so ga gledali s papirja sanjavo, svetlo, odločno, polni samozavesti in upanja.

„Da, da, mladost. Lepa je. Posebno v času okrog matu-re in za tiste, ki pišejo. Čestitam vam, da ste se odločili za almanah. Radi vam bomo tiskali. In tudi kar najbolj poceni. Vesel sem, da imamo takšno mladino. In tudi vašemu profesorju in mentorju, ki je velik poznavalec slovenske besede in svetovne književnosti, moramo biti vsi skupaj hvaležni za njegovo delo in skrb.“

Dogovorili so se glede opreme, pa tudi glede naklade, približne cene, popravljanja stolpčnih odtisov, roka tiska in še česa.

Za Staneta je bilo vse novo. Čutil pa je pri vsem tem uvajanju, da bo odslej še mnogokrat prihajal v tiskarno. Če bo zares dozorel v pravega pisatelja, bo s tiskarno na poseben način povezan kar vse življenje. Kot je z njo povezan njegov profesor slovenščine, ki je že mnogokaj napisal in tiskal, pred kratkim pa izdal svojevrsten pregled svetovnega slovstva vse od Mojzesa do današnjih dni. Urejuje tudi kulturno revijo Dom, kjer je izšla prva Stanetova natisnjena pesem. Tudi zato svojega profesorja ne le spoštuje, temveč ga ima resnično rad. Čuti, da je v nekem oziru njegov duhovni oče. Podobno gledajo nanj tudi drugi majolikarji, posebno nekateri. Brez njega Majolika najbrž sploh ne bi zagledala belega dne.

Stane je pospremil profesorja do učiteljskega, potem pa se skozi park izgubil v samotne gozdove za Piramido.

Čutil je, da se v njem rojeva nova pesem. Nekje v tišini dreves bo morda dozorela in našla pot na papir. In Stane se bo pomirjen vrnil med svoje sošolce, šolske knjige in svoje vsakodnevne dolžnosti.

Njegova misel pa bo znova in znova zahajala v tiskarno, do ravnatelja, do črkostavcev, do vseh, ki bodo

moral vsi govoriti samo o njej.

Razrednik A razreda, ki je učil matematiko, fiziko in kemijo, je drugi dan res spregovoril o knjigi. Na splošno je pohvalil prispevke, le ob Jožetovi noveli se je obregnil, češ da je preveč zapletena in temna in malo povedna. Avtor bi se najraje bolj posvetil stvarnemu

Stanko Janežič

6.

Na razpotju

Zgodbe iz študentskega življenja

kakorkoli sodelovali pri rojstvu nove knjige — Majolike.

6

V zraku je bila pomlad.

Češnje in hruške in jabolne so odcvetele, gozdovi so dobivali prvi svetlo zeleni okras, veter je prinašal iz dneva v dan toplejše sape.

Velika noč je minila, dijaki so se vrnil s počitnic, vstajenjska prazničnost pa je še vedno vsem odsevala v očeh.

Najbolj osmošolcem — maturantom.

Njihov čas srednješolskega študija se izteka. To so bile zadnje vuzmene počitnice zanje. Pred njimi je matura. Še dobra dva meseca in zreli bodo za življenje. Če bo šlo vse po sreči.

Majolikarji so v tednu po veliki noči, ob kipečem prebujanju pomladi, doživeli svoj veliki dan: izšel je njihov almanah — Majolika.

Čutili so, da je to zanje praznik, kot ga še ni bilo.

Knjiga z žarno rdečo majoliko na svetlo rumenem ovitku je dihala prazničnost, mladost, veselje, polet.

Majolikarji so prišli v razred praznično oblečeni, sramežljivo in samozavestno obenem so ponujali knjigo sošolcem, profesorjem. Njihove misli so bile tudi med šolskimi urami le pri Majoliki. Zdelo se jim je, da bi

študiju, posebej še matematiki, ne pa da sanjari in besediči o stvareh, ki jih ne razume. Človek mora prej marsikaj doživeti, šele potem lahko piše. Predvsem pa mora stati na trdnih tleh in se učiti in učiti. To je najboljše priprava na življenje.

Razrednik je pogosto dajal podobne nauke svojim dijakom varovancem, ki jim je bil razrednik že vrsto let. Vedeli so, da je v življenju doživel mnogo hudega in da jim hoče dobro. Kljub pogostemu kreganju (najraje je uporabljaj besedo „kozol“, kar se je končno prijelo njega samega), kljub ne najbolj jasni razlagi in raznim neuspelim poizkusom v fizikalnem kabinetu so ga dijaki cenili in ga imeli radi. Zdaj pa se jim je zdelo, da njegova sodba o Jožetovi noveli ni bila na mestu. Vsi, ki so poznali Jožetovo pisanje, so bili prepričani, da je njegova stvar ena najboljših v almanahu in da se bo Jože po vsej verjetnosti razvil v pomembnega pisatelja.

Jože sam, ki je bil že vsa leta skregan z matematiko in zato tudi s profesorjem tega predmeta, pa razredniku ni nič zameril. Molčal je in si mislil svoje. Vedel je, da se bo od matematike kmalu povsem ločil in da bo tudi brez nje lahko izhajal v življenju. Posebno pisatelj pravzaprav nima kaj dosti opraviti z njo.

Bolj mora znati opazovati, gledati v dušo, razmišljati in tudi sanjati. Predvsem pa se mora znati izražati. Saj bo bolj kot zase moral govoriti in pisati za druge. To pa je težko. Tudi razrednik sam bi moral glede tega imeti že svoje izkušnje. Tiste popoldneve so majolikarji po dva in dva ali tudi posamič hodili po mestu, vstopali v gosposke hiše, k poznanim in nepoznanim ljudem, in ponujali novo knjigo — almanah maturantov klasične gimnazije.

Nekateri so kupili, ker so jim knjigo ponudili mladi ljudje, in to celo maturanti — avtorji, drugi so jo vzeli ob spominu na svoje šolanje v isti gimnaziji, tretji pa tudi iz resničnega zanimanja. Le redki so odklonili.

Sedem majolikarjev je prebilo prvi teden po izidu Majolike v svojevrstnem prazničnem razpoloženju. Kot da so slavili poroko in so na poročnem potovanju, čeprav v domačem kraju, med domačimi ljudmi.

Prvikrat so doživeli, kaj pomeni biti pesnik, pisatelj, ne le zase, ne skrivaj, temveč javno, sredi družbe, in kaj pomeni pestovati v rokah knjigo, ki si jo sam soustvarjal in ji dal življenje.

7

Na prvo majsko nedeljo so se majolikarji odpeljali na deželo. Skupno z oktetom Srako in folklorno skupino.

Na lepem griču sredi goric, sadovnjakov in njiv so popoldne v dvorani ob beli cerkvi pripravili svojevrstno kulturno prireditev s petjem, recitacijami, folklornimi plesi.

Krajani, stari in mladi, so nastopajoče študente pozdravljali z navdušenjem. Vse jim je bilo všeč — lepa beseda, pesem, ples. Ure in ure bi jih tako gledali in poslušali.

Po nastopu so sorodniki enega izmed nastopajočih, pa tudi nekateri drugi kmetje, prinesli v dvorano domačih dobrot iz tunke, peči in kleti, mnogi so posedli med mlade goste in veselica se je zavlekla pozno v večer.

(Dalje prihodnjic)

„Slovenskega javnega mnenja ni . . .“

(Celovski Zvon, II/3, junij 1984, 94 str.)

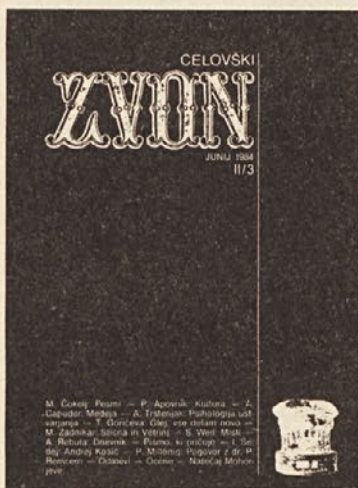
Trde, krute misli povite v besede, ki jih je rekel tržaški pisatelj Alojz Rebula v Dragi leta 1968. Pavel Apovnik jih je prevzel v svoj članek o kulturi koroških Slovencev in njenem odnosu do kulture sosedov. V svojem prispevku razglablja avtor o tem, kaj je značilno za našo kulturo in s čim bi se mogli izmotati iz vezi, ki smo si jih kar pridno ovili sami.

Razumljivo je, da prežema naša narodna problematika, vprašanje naše biti in nebiti celotno številko. Naj bo to uvodnik glavnega urednika Reginalda Vospernika ali samo pesem, ki jo je napisal naš ameriški rojak Miro Čokelj v spomin sinu Frančku, ki se je smrtno ponesrečil v atomski podmornici pri vojaških manevrih.

Udušljivost, v kateri živimo ali morda le še životarimo, je vzel za temo Andrej Capuder v ekološki drami Medveja ali težave z dihanjem. Žar upanja pronicata iz misli, ki jih je zapisala ruska ali, če hočete, sovjetska spreobrnjenka Tatjana Goričeva. Človeku kot vedno nemirnemu, ustvarjalnemu bitju, se je posvetil znani slovenski psiholog in duhovnik Anton Trstenjak. O arhitekturi dveh duhovnih središč, cistercijanskih samostanov koroškega Vetrinja in dolenske Stične, ki sta obogatili, in v primeru Stične še bogatita naše slovenstvo, poroča Marijan Zadnikar. Dnevnik 1965 Alojza Rebole nas prav tako popelje med slovensko kraševsko kamenje kakor slike Andreja Kosiča in Ivana Sedeja esej o umetniku. No, Alojz Rebula se tudi spominja umrlega slovenskega publicista Franca Jeze in se dostojno spopada z njegovimi naziranjmi.

Vinko Ošlak utemeljuje, zakaj ni podpisal pobude za odpravo smrtnih kazni v Jugoslaviji, čeprav je sam prepričan nasprotnik tega „barbarizma iz predhomerskega tipa družbe“, dodaja svoje poglede o kristjanstvu Celovškega Zvona in ocenjuje Borisa Pahorja tržaški mozaik, ki je izšel lani pri Cankarjevi založbi v Ljubljani. Andrej Capuder razglablja o namenu Celovškega Zvona, da bi bil vseslovenska in krščanska revija, Dušan Nendl pa, eden izmed preštevilnih slovenskih akademskih gastarbatjerjev v Nemčiji (moramo biti že presnemano močni

„Slovenskega javnega mnenja ni. Med nami ni ne upov ne spreobrnjenj, ni resničnih stikov ne resničnih konfliktov, ne dopisujemo si in se ne sestajamo (pač pa imamo vsak dan pet sej), slovenska kultura se je izselila celo iz svojih edinih tradicionalnih salonov ošterije in farovža. Ne bomo se mogli življenjsko sprostiti kot ljudje, če se ne bomo ohranili kot Slovenci.“

in mogočni, da si moremo kot dvamilijonski narod dovoljevati tako močan odliv strokovnjakov v tujino), o klerikalizmu in ne-klerikalizmu. Janez Gradišnik vzame pod oko Jožeta Javorška Adamovo jabolko (založba Drava Celovec, 1983), France Pibernik pa Andreja

Capudra zgodovinski roman Rapsodija 20 (Slovenska Matica, Ljubljana, 1982) in pesniško zbirko tržaške rojakinje Alenke Tute-Rebule Mavrični ščit (Založništvo tržaškega tiska, Trst 1983). Janez Gradišnik je namenil tudi krajšo razpravo tržaški reviji Zaliv (glavni urednik in sodelavec Boris Pahor), Lojze Dolinar podaja ocene Dolganove Kompozicije Pregljevega pripovedništva (Lipa, Koper 1983), Igor Prodnik pa ocene nekaterih slovenskih filmov.

Ostaneta v glavnem samo še dve stvari. Dokumentacija iz Doma in sveta iz leta 1904, ko so blagovoljivo sklenili postaviti v Ljubljani spomenik njihovi presvetlosti cesarsko-kraljevskemu visočanstvu Francu Jožefu I., in pogovor Petra Milloniga s Petrom Remcem, zastopnikom Svete stolice pri OZN.

Ljubljana je videla že nekaj spomenikov, nekaj jih je tudi

že šlo. Čakam samo, kdaj bojo postavili spomenik slovenskemu očetu in slovenski materi in pa tudi spomenik slovenskemu mladincu in mladinki. Z mislimi svojega rojaka Petra Remca pa naj se vsak sam spopade, preden bo na podlagi nekaterih njegovih besed in izjav začel metati kamen na njega in na Zvon.

Za zaključek temu bežnemu naštevanju bi dodal samo še svoj čisto osebni pomislek. Ko je lani Celovski Zvon začel izhajati, je za nekaterimi grmovci zraslo. Preplah je prevzel nekatere, drugi so spuščali mastne o sovražni literaturi, namesto da bi se s to vrsto „sovražne“ literature spopadli na edini ravni, vredni kulturnega naroda. Spet drugi so že videli svoje slike v svetem sijaju neke prav visoko na narodnih oltarjih. CZ bojo bralci brali, če ga bojo razumeli. Nekateri stvari pa so sfrkale že tako visoko, da jim človek nikakor več ne moreš slediti, kaj da bi jih sploh dohajal. Bodimo si drug drugemu odkriti — pa brez zavisti in pišimo tako, kakor nam je gobec zrastel in kar tudi sami brez posebnih učenih razlag in slovarjev tujk razumemo.

Jože Wakounig

Pregled o Slovenski gimnaziji

(Letno poročilo 27, 1983/84, 104 str.)

Najnovjše letno poročilo Slovenske gimnazije daje jasen pogled v notranje življenje in delovanje te naše izobraževalne ustanove. Običajnemu pregledu iz učiteljskega zbora in pregledu razredov sledi v pestrem zaporedju vrsta podatkov in poročil, tako npr. o letošnji maturi. Posebno mesto zavzema spet letošnja akademija.

Ravnatelj Reginald Vospernik in nadzornik in vodja manjšinskega šolskega oddelka se spominjata prezgodaj umrlega Janeza Polanca, človeka prve ure Slovenske gimnazije. Poseben članek je posvečen tudi prvemu ravnatelju Jošku Tischlerju; v gimnaziji so mu letos januarja ob petletnici smrti odkrili doprsni spomenik.

Posebno mesto zavzema nagrajani spis osmošolca Gorazda Živkoviča iz Kotma-

re vasi. Za svoj članek „Europa — Union freier Völker“ (Evropa — zveza svobodnih narodov) je dobil od ustanove Evropska hiša (Europa-haus) prvo nagrado.

Božena Antonič z Inštituta za geografijo na ljubljanski univerzi je napisala temeljito razpravo o regionalnem in socialnem poreklu dijakov SG v šolskem letu 1983/84.

Sledijo poročila o pestri športni in umetniški dejavnosti, o neobvezni vaji „politična izobrazba“, o avdiovizualnih pripomočkih v pouku, o izletu sedmih razredov na Dunaj in 6. A razreda v Rim ter o študijskih uspehih absolventov Slovenske gimnazije.

Letno poročilo je mogoče naročiti v pisarni Slovenske gimnazije.

PRIREDITVE

Krščanska kulturna zveza razpisuje v okviru akcije zveznega ministrstva za pouk

NASTAVITEV ABSOLVENTA PEDAGOŠKE AKADEMIJE

za delovno območje izobraževanja odraslih.

Interesenti naj se oglasijo pri Krščanski kulturni zvezi, Viktringer Ring 26, v Celovcu; tel. (0 42 22) 51 25 28 *23 ali 24

● Rebrca

TEDEN MLADIH UMETNIKOV
Iz organizacijskih razlogov je teden preložen na drug termin: od ponedeljka, 30. 7., do sobote, 4. 8. 1984.
Kraj: mladinski center na Rebrci
Prireditelja: Krščanska kulturna zveza in Mladinski center na Rebrci. Vsi, ki bi radi sodelovali naj se že sedaj prijavijo!

● Borovlje

Nastop folklorne skupine „KOLO“ iz Beograda
Čas: nedelja, 5. avgusta 1984, ob 14.30 uri
Kraj: Mestna hiša v Borovljah
Prireditelj: Krščanska kulturna zveza iz Celovca
Soprireditelji: sosednja društva iz Borovlj, Slovenjega Plajberka, Sel in Šmarjete v Rožu

Klub KDZ Blato
vabi na

NOGOMETNI TURNIR,

ki bo v soboto, 21. julija 1984 od 13. ure naprej na igrišču na Blatu.

Od 20. ure naprej bo v klubu predaja nagrad.
Navrh ples in zabava!
Vsi prisrčno vabljeni!

KOORDINACIJSKI ODBOR ZA LETOVANJE OTROK NA MORJU Viktringer Ring 26 (Vinko Kušej) Gasometergasse 10/I (Milka Kokot)

☎ (0 42 22) 51 25 28 ☎ (0 42 22) 32 5 50

Spoštovani starši!

Vljudno Vam sporočamo, da bo LETOVANJE OTROK NA MORJU V SAVUDRIJI letos v eni izmeni in sicer:
od 7. avgusta do 21. avgusta

Koordinacijski odbor nudi: prostore za bivanje, 5 obrokov hrane dnevno, za vsakih deset otrok enega vzgojitelja, zdravstveno oskrbo in v primeru potrebe prevoz bolnega otroka v bolnico ter prevoz v Savudrijo in nazaj.

Cena za 14-dnevno bivanje znaša 1400 šil., prevozni stroški 400 šil.

Prijavnice dobite pri zgoraj omenjenih naslovih. Zadnji rok prijave je 27. julij 1984.

Ker je število prostih mest omejeno, prosimo za čimprejšnje prijave.

● Pliberk

Klavirski koncert Sonje Kert
Čas: petek, 20. julija 1984, ob 20.00 uri
Kraj: Posojilnica Pliberk
Prijatelji in ljubitelji klavirske glasbe prisrčno vabljeni!

● Radiše

Tekma koscev
Prireditelj: SPD „Radiše“ na Radišah
Čas: nedelja, 22. julija, ob 15. uri
Kraj: pri Lipšu v Kozju

Sv. maša pri Veškem stanu na Peci bo v nedeljo, 29. julija, ob 10. uri (Šentanino žegnanje).

Obiščite Werner Bergovo Gale- rijo v Pliberku!

Odperta je dnevno od 10. do 12. ure ter od 16. do 18. ure.

● Dom v Tinjah

od nedelje, 19. 8. ob 18. uri do nedelje, 26. 8. ob 13. uri Slovenske počitnice
Slovenščina kot seminarski in pogovorni jezik za začetnike in napredujoče
Vodi: ravn. prof. dr. Reginald Vospersnik s profesorji, učitelji in študenti

od četrta, 30. 8. do četrta, 6. 9. Polet na Kreto
Vodi: rektor Jože Kopeinig

Iz sproščenih ust . . .

(Nadaljevanje s str. 8 in 9)

Franc Kumer: Če bi slovenske duhovnike škof poslal v nemške fare, bi najbrž celo konzervativni Slovenci nastopili proti temu ukrepu. Verne slovenske fare zaslužijo slovenske duhovnike, to mora zeti tudi škof na znanje.

cionalno kulturo. Ne smemo je izbrisati, ker je važen del naše narodne zgodovine. Potrebujemo več iger, predvsem za tiste ljudi, ki ne znajo peti, pa bi radi ustvarjali na kulturnem področju. Pri igrah ne mislim na „fajmoštrovske“ igre, temveč na moderne oblike. Najprej bi ljudje sicer „kuntrali“, potem pa bi se tudi na novejša kulturna dela navadili. Ne smemo ostati vedno na isti ravni in se bati, da dvorana ne bo polna, če pridemo z drugimi oblikami kulture.

Kultura — tradicionalne ali modernejšje oblike?

Kristijana Grilc: Ta nasprotovanja lahko opazimo tudi pri obeh osrednjih kulturnih organizacijah KKZ in SPZ. Včasih se mi zdi, da obe le tekmujeta, kdo bo pripravil več prireditev. Ne spoznata pa, da pod tem trpi kakovost prireditev. Večina mladine je tako že nažrta od koncertov, masovnih prireditev ipd. Tudi starejši včasih pridejo na prireditve le, da bo dvorana polna. Najti moramo nove oblike. Dober začetek sta npr. kabaret Mladje-KDZ in igra dunajskih študentov „Striptease“.

Dorica Lepuschitz: Seveda moramo najti nove oblike. Kljub temu pa moramo obdržati tudi tradi-

Opazila sem, da pride mnogo ljudi, če nastopi kakšna skupina iz bolj oddaljenega kraja, npr. podjunska skupina v Rožu. Ljudi zanima, kaj ustvarjajo skupine drugod na južnem Koroškem. Kulturno izmenjavo med Rožem, Podjuno in Zilo moramo pospeševati.

Ivica Stern: Nekateri se razburjajo, da imamo preveč skupin. Mislim, da je vsaka skupina soniteljica naše kulture. Poleg tega pa lahko v teh skupinah vežemo slovensko mladino in tudi številne mladince, ki so v nevarnosti, da se asimilirajo. Zopet lahko odpravimo predsodke. Važno je, da pri zborih, igalskih skupinah poleg resnih vaj upoštevamo tudi družabnost po vajah, kajti ta združuje člane prav tako, kot uspešen koncert. Prijetno vzdušje v skupinah je osnova za plodovito delo.

Darovi za tiskovni sklad 1984

Franc Truppe, Ločilo 50.—; Rudi Pichler, Gorpiče 30.—; Franc Mikl, Št. Lenart 30.—; Franciska Pipp, Bistrica 40.—; Alojzij Zwitter, Bistrica 135.—; Johan Wiegele, Zahomc 50.—; Preč. g. Stanko Trap, Ziljska Bistrica 100.—; Franc Pörtsch, Bistrica 90.—; Amalija Krištof, Bistrica 20.—; Rudolf Ciril, Bistrica 40.—; Janko Pečnik, Rute 35.—; N. N., Dvor 20.—; N. N., Šmihel 40.—; Janez Snedec, Ponikva 50.—; Ana Pasterk, Koklje 10.—; Alojz Čik, Libuče 10.—; Fridrih Snedec, Libuče

20.—; Margareta Krajnc, Libuče 40.—; Janko Igerc, Podkraj 10.—; Luka Boročnik, Podkraj 30.—; Franc Lienhart, Libuče 30.—; N. N., Senčni kraj 10.—; Johan Maček, Grablje 30.—; Nežka Kert, Nonča vas 40.—; Andrej Milavec, Brege 20.—; N. N., Brege 50.—; Engelbert Homer, Brege 20.—; Lorenz Kert, Dob 20.—; Ludovik Krasnik, Dob 40.—; Terezija Kužnik, Vidra vas 20.—; Maks Piko, Vidra vas 10.—; Marija Adlasnič, Novo selo 30.—; Ivanka Adlasnič, Novo selo 20.—; Tomaž Koban, Št. Kandolf 40.—; Ivanka Živkovič, Kotmara vas 40.—; Anton Valentič, Potok 40.—; Peter Mečina, Gora 50.—.

Slovensko prosvetno društvo
„ZVEZDA“ v Hodišah
vabi na

POLETNO NOČ

ki bo v soboto, 21. julija 1984
ob 20.00 uri
pri ČIMŽARJU v Dvorcu

SODELUJEJO:
Trio „Korotan“
Volkstanzgruppe Keutschach
Tamburaši iz Hodiš
za ples igrajo

„DOBRI ZNANCI“

Zdravnik dr. Franc Wutti,
Borovlje, je od 23. 7.—27. 7.
1984 na dopustu.

● Celovec

Predavanje prof. dr. Ernesta Bornemann
Tema: „Seksualna vzgoja: njeni vplivi na partnerstvo in politiko“
Čas: četrtek, 9. 8. 1984, ob 20. uri
Kraj: Celovec, hiša ÖGB, Bahnhofstraße
Prireditelj: Socialistična mladina Celovec.

Odprtje kluba KDZ na Blatu:

V novih lepih prostorih hočemo nuditi mladini še več

V soboto, 14. 7. 1984 je klub KDZ Blato po štirimesečnem prenavljanju zopet odprl svoja vrata. Klub KDZ Blato obstaja že dve leti in šteje lepo število članov, ki prihajajo iz krajev od Globasnice do Žvabeka. Namen klubašev, v prvih dveh letih načrtno zbirati člane, je bil uspešen. Klub je bil v soboto docela poln.

Pihalni orkester iz Šmihela je navdušil na otvoritvi mlado in staro. Po koncertu na prostem se je mladina podala v klubske prostore, ki so po obnovitvi krasno opremljeni.

dr. Matevž Grilc s soprogo, podpredsednica Valentina Kušej, podžupan Fric Kumer s soprogo, mestni svetnik Stan-

ko Vauti s soprogo, zastopniki mladine Klima Celje ter zastopnik kluba podjunske mladine.

Kratke športne novice

Kapetan Olimpije iz Ljubljane **Vili Ameršek** je podpisal pogodbo s koroškim ligašem VSV. V Beljaku bo igral tudi **Župančič**, ki bi moral lani igrati za SAK.

Dževad Salkić, ki je igral v sezoni 1982/83 za SAK, bo po vsej verjetnosti igral letos za **Klopinj**.

Sinča vas je pridobila za trenerja **Nežmaha**, ki je treniral mdr. tudi že SAK in Šmihel. V Sinči vasi bo pa igral tudi **Prašnikar**, eden najboljših strelcev slovenske lige.

Matjaž Kek, ki naj bi igral letos za Spittal, bo verjetno drugi klub (mdr. Pliberk in WAC) le niso hoteli izpolniti vseh želja, se bo po letu odmora le zopet odločil za Šmihel. Po zadnjih informacijah je že podpisal enoletno pogodbo v Šmihelu.

Dietmar Ramusch si je le premislil. Ker mu verjetno drugi klubi (mdr. Pliberk in WAC) le niso hoteli izpolniti vseh želja, se bo po letu odmora le zopet odločil za Šmihel. Po zadnjih informacijah je že podpisal enoletno pogodbo v Šmihelu.

3. avgusta bo igrala v Beljaku **Olimpija Ljubljana** proti dunajskemu **Rapidu**.

Nogometni turnir v Globasnici je dobil **SAK** pred **Šmihelom**, **Sinčo vasjo**, **Žvabekom**, **Globasnico** in **Metlovo**.

Podliga: letos skoraj vsako kolo derbi

Izredno zanimiva je letos vzhodna podliga. V prvem kolu imajo naša moštva precej težke nasprotnike. Najtežjo nalogo ima gotovo SAK, ki mora nastopiti v Borovljah, Sele morajo v Weitensfeld, Šmihelčani pa igrajo

doma proti favoritu iz Wolfsberga.

V prvenstvu bo 5 večjih derbijev: 3. kolo Šmihel — Sele; 5. kolo Borovlje — Sele; 7. kolo Šmihel — Dobrla vas; 8. kolo Sele — SAK; 12. kolo Šmihel — SAK.

PODLIGA VZHOD

● 1. kolo (4./5. 8.): Št. Leonhard — Dobrla vas, Weitensfeld — Sele, Liebenfels — Žrelec, Šmihel — Wolfsberg, ASV — KAC, Borovlje — SAK, Velikovec — Št. Andraž.

● 2. kolo (11./12. 8.): Dobrla vas — Št. Andraž, SAK — Velikovec, KAC — Borovlje, Wolfsberg — ASV, Žrelec — Šmihel, Sele — Liebenfels, Št. Leonhard — Weitensfeld.

● 3. kolo (18./19. 8.): Weitensfeld — Dobrla vas, Liebenfels — Št. Leonhard, Šmihel — Sele, ASV — Žrelec, Borovlje — Wolfsberg, Velikovec — KAC, Št. Andraž — SAK.

● 4. kolo (25./26. 8.): Dobrla vas — SAK, KAC — Št. Andraž, Wolfsberg — Velikovec, Žrelec — Borovlje, Sele — ASV, Št. Leonhard — Šmihel, Weitensfeld — Liebenfels.

● 5. kolo (1./2. 9.): Liebenfels — Dobrla vas, Šmihel — Weitensfeld, ASV — Št. Leonhard, Borovlje — Sele, Velikovec — Žrelec, Št. Andraž — Wolfsberg, SAK — KAC.

● 6. kolo (8./9. 9.): Dobrla vas — KAC, Wolfsberg — SAK, Žrelec — Št. Andraž, Sele — Velikovec, Št. Leonhard — Borovlje, Weitensfeld — ASV, Liebenfels — Šmihel.

● 7. kolo (15./16. 9.): Šmihel — Dobrla vas, ASV — Liebenfels, Borovlje — Weitensfeld, Velikovec — Št. Leonhard, Št. Andraž — Sele, SAK — Žrelec, KAC — Wolfsberg.

● 8. kolo (22./23. 9.): Dobrla vas — Wolfsberg, Žrelec — KAC, Sele — SAK, Št. Leonhard — Št. Andraž, Weitensfeld — Velikovec, Liebenfels — Borovlje, Šmihel — ASV.

● 9. kolo (29./30. 9.): Wolfsberg — Žrelec, ASV — Dobrla vas, Borovlje — Šmihel, Velikovec — Liebenfels, Št. Andraž — Weitensfeld, KAC — Sele, SAK — Št. Leonhard.

● 10. kolo (6./7. 10.): Dobrla vas — Žrelec, Sele — Wolfsberg, Št. Leonhard — KAC, Weitensfeld — SAK, Liebenfels — Št. Andraž, Šmihel — Velikovec, ASV — Borovlje.

● 11. kolo (13./14. 10.): Borovlje — Dobrla vas, Velikovec — ASV, Wolfsberg — Št. Leonhard, Žrelec — Sele, KAC — Weitensfeld, Št. Andraž — Šmihel, SAK — Liebenfels.

● 12. kolo (20./21. 10.): Dobrla vas — Sele, Št. Leonhard — Žrelec, Weitensfeld — Wolfsberg, Liebenfels — KAC, Šmihel — SAK, ASV — Št. Andraž, Borovlje — Velikovec.

● 13. kolo (27./28. 10.): Sele — Št. Leonhard, Žrelec — Weitensfeld, Wolfsberg — Liebenfels, KAC — Šmihel, Velikovec — Dobrla vas, Št. Andraž — Borovlje, SAK — ASV.

Presenečenje pri novincu podlige:

Martin Hobel in Igor Vrhovec bosta igrala v Selah

Pravzaprav je to senzacija: novincu v podligi, Selanom, je uspelo pridobiti dva odlična igralca, ki bosta prav gotovo zelo okrepila moštvo. Od Slovenskega atletskega kluba je prišel napadalec Martin Hobel iz Bilčovsa in od Slovana se je preselil v Sele branilec Igor Vrhovec. Z novima igralcema upajo Selani doseči sezonski cilj — obstoj v podligi.

Odgovorni funkcionarji DSG Sele so pred pričetkom prvenstva odlično rešili vsa vprašanja. Uspelo jim je obdržati trenerja Jožeta Fera, pretekli teden pa so po odhodu legionarja Toneta Hrovatiča, ki še vedno pripada Špittalu, pridobili Hobla in tretjega legionarja Vrhovca. S tem imajo tudi Selani tri legionarje, čeprav smeta od letos na-

prej igrati samo še dva. Trener Fera, ki bo moral odločiti med Vrhovcem, Jakopičem ali Golecem, bo upošteval vsakič formo posameznega legionarja. Ta zdrava konkurenca med legionarji bo prav gotovo povečala moč moštva.

Selani trenirajo pred prvenstvom trikrat tedensko. Trener Jože Fera polaga na prvih treningih važnost predvsem na kondicijo, moč in vzdržljivost. Treningi so deloma pri Kališniku, ker se igrišče obnavlja. Od 16. junija do 12. julija je igrišče bolj ali manj nedostopno. Po besedah predsednika Olipa bo igrišče do prvenstva v odličnem stanju.

Z gradnjo kabin so začeli pretekli ponedeljek. Ves projekt bo stal približno 600.000,— šilingov. 400.000,— šilingov bo prispevala občina, 150.000,— je klub v zadnjih letih sam prihranil, manjkajočo vsoto bodo skušali Selani do-

Martin Hobel je bil v zlatih časih SAK najboljši strellec moštva.

biti iz raznih podpor dobrotnikov. Seveda bodo domačini in igralci sami pomagali pri gradnji in tako zmanjšali stroške. Če pri gradnji ne bo večjih težav, bodo kabine v jeseni postavljene.

Preteklo soboto in nedeljo so Selani sodelovali na turnirju v Galiciji in zasedli za domačinom po streljanju enajstmetrovk drugo mesto. V dresih NT sta igrala že Hobel in Vrhovec. Hobel je dal kar 4 gole, Vrhovec pa je igral zelo zanesljivo v obrambi in zapustil odličen vtis. Ta konec tedna bodo igrali Selani na turnirju v Klopincu, kjer hočejo že predstaviti moštvo, ki bo tekmovalo v podligi.

Osemindvajset letni Igor Vrhovec je preteklo sezono igral za Slovan.

SAK dobil turnir v Globasnici

Trener Jagodič daje svojim igralcem taktična navodila. Prvo moštvo SAK je očitno športno v odličnih rokah, moštva naraščaja pa so še vedno brez vodstva in deloma tudi še brez igralcev.

SAK je pretekli konec tedna sodeloval na turnirju v Globasnici, in kot že na Metlovi, osvojil prvo mesto. Za SAK je tokrat poleg Sterna in Razcynskega igral tudi vratar Naschenweng, ker je bil Mrkun na dopustu. Moštvo je igralo zelo disciplinirano, novinci so se že udomačili. Predvsem zadnji branilec Stern je igral izredno zanesljivo in dokazal, da je na igrišču velika okrepitev za SAK. Opazovalci so z zanimanjem opazali, da je bil pogovorni jezik igralcev SAK izključno slovenski, kljub temu, da so igrali že trije nemškogovoreči igralci za slovenski klub.

Ob robu povedano...

Čakamo na odgovor

Na nogometnem turnirju v Globasnici je tudi letos sodeloval SAK in kot po navadi osvojil prvo mesto. Turnir je potekel — razen finalne tekme — zelo športno. Lahko bi rekli, da je bilo vse v najboljšem redu, nič ni bilo nenavadno.

Kljub temu pa je marsikateri pristaš SAK zvečer v šotoru obsedel prizadet na klopi. Organizator turnirja, športni klub Globasnica, ki se sicer sam še ni dokopal do dvojezičnosti, se že leta zanaša na slovenske besede kapetana SAK — tako tudi letos. Toda tem bolj začudeno so gledali vsi navzoči, ko je SAK kot edino moštvo sprejel pokal brez zahvalnih (slovenskih) besed. Mutasto je zapustil kapetan SAK oder s pokalom.

Zakaj? Čakamo na odgovor.

SAKEC

Dragan Rogič novi trener Slovana

Nekdanji trener SAK in Olimpije Dragan Rogič je po izpadu Olimpije iz 1. zvezne jugoslovanske lige prevzel nekdanjega drugoligaša NK Slovan iz Ljubljane. Rogič, katerega so si odborniki SAK že lani želeli kot trenerja, bo pri Slovanu polnopravno zaposlen. Dragan Rogič velja kot oče uspehov SAK v zadnjih letih. V njegovem času so igralci kot Velik, Polanšek itd. začeli igrati v članskem moštvu. Prav ti igralci so še danes nosilci igre SAK. Rogiču želimo pri Slovanu veliko uspeha in obenem upamo, da se bo nekoč vrnil kot trener k SAK.